

Levollinen näytelmä on voimauttava kokemus

Väinö (Akseli Heikkilä, keskellä) on Matildan (Anu Heikkilä, vas.) ja Kyllikin (Laura Hurme) silmäterä.

[Teatteri](#) | Turun Sanomat | 30.6.2015 3:31 | 1

Jaa artikkeli:

Vinttiteatteri: Kehystettyjä unelmia. Käsikirjoitus, toteutus ja visuaalinen suunnittelu Anu Heikkilä ja Laura Hurme, valot, äänet ja projisoinnit Antti Kulmala. Ensi-ilta 28.6.

Aurinko paistaa siniseltä taivaalta ja tuuli suhisee puissa. Eukot (Anu Heikkilä ja Laura Hurme) myyvät kahvia ja pullaa keskenään kinastellen ja virittelevät yleisöä oikeaan tunnelmaan. Sitten kiivetään Heikkilän navetan vintille tapaamaan Matiltaa ja Kyllikkiä.

Vinttiteatterin Kehystettyjä unelmia on jatkoa viime kesän näytelmälle Yhteinen oma. Matilda (Heikkilä) ja Kyllikki (Hurme) ovat kasvaneet tytöistä naisiksi ja elämä on asettunut uomiinsa. Eletään vuotta 1939 ja edessä häilyvät uudenlaiset haasteet ja odotukset. Vaikka sota on lähellä ja naisen asemakin muuttuu, säilyttävät Matilda ja Kyllikki kykynsä unelmoida. Yhteinen salaisuuskaan ei ole erottanut naisia, vaan sitonut heidät tiiviimmin toisiinsa.

Kehystettyjä unelmia on lämmin ja helposti lähestyttävä näytelmä. Heikkilä ja Hurme vastaavat käsikirjoituksen ja ohjauksen lisäksi myös esityksen visuaalisesta suunnittelusta. Vintillä tunnelma on kodikas, ja samanlaista kodikkuutta on myös levollisissa roolisuorituksissa. Vaikka näytelmä on itsenäinen jatko-osa, jään kaipaamaan johdantoa, jonka avulla Kyllikkiin ja Matildaan olisi tutustunut paremmin.

Naisten lisäksi tekstissä esiintyy henkilöitä, jotka eivät ole näytelmässä fyysisesti läsnä. Asetelma toimii hyvin. Samalla kun Matildan aviomies Veikko äiteineen vaikuttaa kaikkeen naisten elämässä, heidät jätetään Matildan ja Kyllikin maailman ulkopuolelle.

Esityksessä nähdään kuitenkin myös kolmas roolihahmo. Kyllikin ja Veikon Väinö-poika on näytelmän naisten silmäterä ja yleisön suosikki. Heikkilä ja Hurme ohjaavat vasta kolmivuotiasta Akseli Heikkilää oman roolityönsä lomassa, ja nuori näyttelijä esiintyy itsevarmasti. On hienoa, että Väinön roolihahmo on saatu mukaan näytelmään, sillä poika toimii linkkinä naisten ja ulkomaailman välillä ja tekee tarinasta uskottavamman.

Tekijät ovat vahvasti sisällä teoksessaan, mutta eivät unohda yleisöä. Yksityiskohdat on hiottu tarkkaan ja tarpeistoa käytetään hyvin. Välillä päästään saunaan ja marjametsään. Katsomossa kuiskutellaan huonekaluista, esineistä ja vaatteista. Samanlaisia on löytynyt monen lapsuudenkodista tai mummolasta.

Kehystettyjä unelmia on voimauttava kokemus. Vaikka Matilda ja Kyllikki eivät saa itse päättää kohtalostaan, he onnistuvat säilyttämään myönteisen asenteensa. Samanlaisesta asenteesta saattaisimme kaikki joskus hyötyä.

FRIDA MARIA PESSI